

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év november hó 23. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A súlyos testi sértés bűntettének kísérlete miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.25/2010/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 4.150 (négyezer-egyszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság a 2009. november 19. napján hozott 5.B.789/2008/43. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki súlyos testi sértés bűntettének kísérletében /Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdése/ és garázdaság vétségében /Btk. 271.§ (1) bekezdése/. Ezért a terheltet - halmazati büntetésül - 1 év és 6 hónapi, 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

A megállapított tényállás lényege a következő.

A terhelt garázdaság és lopás miatt többször volt büntetve.

1.) A terhelt 2006 októberében büfésként dolgozott az É-i vasútállomáson található büfében. 2006. október 31-én 9 óra körüli időben az ott tartózkodó - hajléktalan - P. B.-t több alkalommal, ököllel megütötte a bal arcfelén, közben durván szidalmazta. A sértett az ökölcsapások következtében a fejét a falba ütötte, ezt követően a terhelt belerúgott a sértett bal oldalába a bordája magasságában, majd kizavarta őt a váróteremből. A sértett a bántalmazás következtében a földre esett és nyolc napon belül gyógyuló fejsérülést szenvedett. A sértett VIII. bordájának törése egy korábbi sérülésből eredt, a cselekmény idején bal keze betegsége miatt béna volt, így azzal védekezni nem tudott.

2.) A terhelt és V. Z. sértett iskolás koruk óta ismerték egymást. 2006 júniusa előtt V. Z. egy olyan lakást bérelt, amelyhez a terhelten keresztül jutott.

2006. július 15-én V. Z. élettársának születésnapját ünnepelték a B.-n lakó S. P. családi házában. A terhelt 19 óra előtt pár perccel telefonon S. P.-t V. Z.-vel együtt az utcára hívta azzal, hogy beszélni akar velük. Ekkor S. P. és a sértett kiment az utcára, ahol az ott tartózkodó terhelt és a sértett között szóváltásra került sor, amely tettlegességgé fajult. A terhelt és a sértett összeverekedett egymással, amelynek során a terhelt egy kb. 4 cm-es pengehosszúságú, szűrő-vágó eszközzel testszerte megsebezte a sértettet, aki a bal combján két, egyenként 1,5 centiméteres szúrt sebzést, a bal felkarján 3 centiméteres vágott sebzést, a bal fartáj 1,5 centiméteres szúrt sebzését, a bal lapocka felett a bőr 10 centiméteres, felületes hámsérülését szenvedte el. A sérülések gyógytartama 8 napon belüli, azonban akár súlyosabb, 8 napon túl gyógyuló, de nem életveszélyes sérülés is kialakulhatott volna a terhelt kisebb erejű szúrásai következtében.

A Fővárosi Ítéltábla 2010. március 26. napján kelt 5.Bf.25/2010/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a terhelt garázdaság vétségeként értékelt cselekményét testi sértés büntette kísérletének /Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdés, Btk. 16.§/ minősítette és a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla a P. B. sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban a tényállást akként pontosította, hogy a terhelt közepes erővel ütött. A bántalmazás következtében a sértett koponyája jobboldali tájékának, és a bal arcfelének zúzódását szenvedte el, amely 8 napon belül, ténylegesen 6-7 nap alatt

gyógyult. A sérülés helyére, az ütés erejére tekintettel fennállt a súlyosabb sérülés bekövetkezésének lehetősége is.

P. B. sértett még a bántalmazás napján orvosi ellátásra jelentkezett. A terhelt 20.000 forintot adott a sértettnek kártalanításaként.

A tényállás 2.) pontjában írt tényállást kiegészítette azzal, hogy a terhelt és a sértett közötti szóváltás a terhelt kezdeményezésére fajult tettelegessé, valamint, hogy a terhelt kis erővel sebezte meg testszerte a sértettet.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 416.§ (1) bekezdés d) pontjában írt okból.

A felülvizsgálati indítvány szerint a Fővárosi Ítéltábla megsértette a súlyosítási tilalmat, amikor a terhelt terhére bejelentett fellebbezés hiányában az elsőfokú bíróság által a tényállás 1.) pontjában írt, garázdaság vétségének értékelt cselekményt súlyos testi sértés büntette kísérletének minősítette.

A Be. 354.§ (2) bekezdés definiálja a terhelt terhére bejelentett fellebbezés ismérveit, miszerint a terhelt terhére bejelentett fellebbezésnek kell tekinteni azt is, ami a bűncselekmény súlyosabb minősítésére irányul.

A Be. 354.§ (4) bekezdése taxatív felsorolja, hogy a bíróság a terhelt terhére bejelentett fellebbezés hiányában az alkalmazott szankció tekintetében milyen döntést nem hozhat. Figyelemmel arra, hogy a minősítés - terhelt terhére történő - megváltoztatása nem feltétlenül von maga után az alkalmazott szankció kapcsán súlyosítást, így a taxatív felsorolás a bűncselekmény minősítésének súlyosítását nem nevesíti. Ennek ellenére azonban a terhelt terhére bejelentett fellebbezés Be. által körülírt kritériumai alapján egyértelmű, hogy a másodfokú bíróság a terhelt terhére bejelentett fellebbezés hiányában nem hozhatott volna olyan döntést, ami az ilyen irányú perorvoslat fogalmi körébe esik. Így a büntetés érintetlenül hagyása mellett sem változtathatta volna meg a cselekmény jogi minősítését a terhelt terhére.

A felülvizsgálati indítvány szerint a másodfokú bíróság döntése a terheltet a büntettesek nyilvántartásában is hátrányosan érinti, mivel az rá nézve súlyosabb adatokat tartalmaz.

A Legfőbb Ügyészség BF.1678/2010. számú átiratában és az ügyész a nyilvános ülésen is a felülvizsgálati indítványt nem tartotta

alaposnak, a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

Nem sértette meg a súlyosítási tilalmat a másodfokú bíróság, amikor a terhelt terhére bejelentett fellebbezés hiányában cselekményét súlyosabban minősítette.

A Be. 354.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, a vádlott büntetését, illetve főbüntetés helyett alkalmazott intézkedését súlyosítani csak akkor lehet, ha terhére fellebbezést jelentettek be.

E törvényi rendelkezés kizárólag a felmentett terhelt bűnösségének megállapítását és a vele szemben kiszabott büntetés, illetve büntetés helyett alkalmazott intézkedés súlyosítását tilalmazza, de nem értelmezhető akként, hogy minden, a terhelt hátrányára szóló döntést kizárna. A súlyosítási tilalom sérelme nélkül a másodfokú bíróság a terheltre nézve hátrányos rendelkezéseket is tehet.

Így nem sérti a súlyosítási tilalmat a büntetés végrehajtásának módját és tartamát érintő járulékos rendelkezések (végrehajtási fokozat, feltételes szabadság) terhelt hátrányára történő megváltoztatása, s nem ütközik a súlyosítási tilalomba a bűncselekmény súlyosabb minősítése, a terhelt terhére irányuló fellebbezés hiányában a valóságos alaki halmazatnak megfelelő minősítés megállapítása sem.

A Be. 354.§ (2) bekezdése pedig arról ad értelmezést, hogy milyen tartalmú fellebbezést kell a terhelt terhére bejelentettnek tekinteni. Ez a törvényi szabályozás, amely szerint a bűncselekmény súlyosabb minősítését célzó fellebbezést is a terhelt terhére irányulónak kell értékelni, nem jelenti egyben azt, hogy a másodfokú bíróság a minősítés súlyosítását, csak „a terhelt terhére bejelentett fellebbezés” fogalmi körébe felsorolt tartalmú jogorvoslat esetén tehetné volna meg.

E rendelkezésekből az következik, hogy a terhelt terhére bejelentett fellebbezés alapján az elsőfokú ítélet olyan rendelkezése is felülvizsgálható, amelyet a fellebbezés nem támad. Így például kizárólag a súlyosabb minősítésre irányuló fellebbezés esetén súlyosítható a büntetés a minősítés érintetlenül hagyása mellett is.

A másodfokú bíróságnak egyébként a felülbírálat körébe - a terhelt terhére bejelentett fellebbezés hiányában is - feladata és

kötelessége a törvényi keretek között az anyagi joghibák kijavítása, helyrehozása, a cselekmény helyes (akár súlyosabb minősítésének) megállapítása.

A hatályos törvényi rendelkezések szerint tehát nem volt eljárási akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság a terhelt terhére bejelentett fellebbezés hiányában cselekményét súlyosabban minősítse, büntetését pedig a pénzmellékbüntetés kiszabásának mellőzésével még enyhítette is.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, a megtámadott határozatot a Be. 426.§ alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be. 429.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416.§ (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418.§-ának (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. november 23.

Dr. Akác József s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Ferencné s.k.
előadó bíró, Dr. Varga Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő
N-né TH